

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Mesto Košice**, so sídlom Trieda SNP 48/A, 040 01 Košice, právne zastúpeného **JUDr. D. A.**, advokátom, so sídlom J., proti odporcovi: **Správa katastra Košice – okolie, so sídlom Južná trieda 82, Košice**, za účasti: Obec S., so sídlom X S. č. X, právne zastúpená **JUDr. J. S., PhD., advokátom**, so J., o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. H – 2/97/d-Bj zo dňa 20. júna 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007 – 29, zo dňa 22. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007 – 29, zo dňa 22. novembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) potvrdil v záhlaví uvedené rozhodnutie, ktorým odporca, ako orgán príslušný na rozhodovanie v zmysle § 18 a § 22 ods. 1 a 2 zákona NS SR č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom do 31. decembra 2001 (ďalej len ako „zákon č. 162/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase“ alebo „katastrálny zákon v znení účinnom v rozhodnom čase“) v konaní o určenie priebehu hranice Obce S. a hranice katastrálneho územia S. podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, na základe návrhu Obce S., za účasti ďalšieho účastníka – Mesto Košice, určil priebeh hranice medzi Obcou S. a Mestom Košice – mestskou časťou Š. a priebeh hranice medzi katastrálnymi územiami S. a Ž. podľa geometrického plánu č. 16/2007 vyhotoveného spoločnosťou G. s.r.o., úradne overeného Správou katastra Košice dňa 10. mája 2007 pod č. 317/07. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporcovi trovy konania nevznikli.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd, odvolávajúc sa na ustanovenia § 52 ods. 1 a § 55 katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, § 39 ods. 1 písm. e) a § 40 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch v znení účinnom do 30. júna 1982 uviedol, že v administratívnom spise odporcu sa nachádza stanovisko MNV v H. zo dňa 25. júla 1979, ktorým oznamuje MNV, odbor pre veci vnútorné Košice – vidiek, že Rada MNV v H. na svojej riadnej schôdzi dňa 20. júla 1979 prejednala okrem iného i návrh na určenie nových hraníc okresov Košice – vidiek – Košice – mesto a svojím uznesením č. 35/1979 v bode „A“ súhlasila s bodom 4 návrhu uvedeného pod č. vnútr. 152/1979 zo dňa 19. februára 1979, týkajúceho sa rozšírenia územia Košíc o územie v katastri H. – B. /V./ a začlenením do územia okresu Košice – mesto, rešpektujúc tým uznesenie vlády SSR č. 19/1966 o Smernom územnom pláne HSA Košice a v bode „B“ nesúhlasila, aby Obec H. bola územne včlenená do okresu Košice – mesto /bod 5 návrhu uvedeného pod č. vnútr. 152/1979/ a z uvedeného mal za to, že Obec S. jednoznačne nebola predmetom prejednávania v uznesení č. 18/1979, teda pléna MNV H.. K danému považoval za potrebné uviesť, že v dôvodovej správe /stanovisko Rady MNV H., písm. c)/ k predpokladanému návrhu na určenie nových hraníc okresov Košice vidiek, podľa návrhu zo dňa 19. februára 1979, č. vnútr. 35/1979 a 152/1979 už Rada MNV v H. vyslovene nesúhlasila s pričlenením celého katastrálneho územia obce k okresu Košice – mesto, jednalo sa o Obce H., H. a V., **čo je jednoznačný dôkaz o tom, že o pričlenení aj Obce S. nemohlo byť uvažované ani neskôr na žiadnom plenárnom zasadnutí dotknutej obce, lebo takýto návrh nebol predložený.** Pokiaľ išlo o vysporiadanie sa s právnou otázkou, ktorú nastolil odvolací súd v rozsudku sp. zn. 3Sp/8/2005 zo dňa 11. apríla 2006, poukazujúc na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odporcu, konštatoval, že obyvatelia obce neboli vyzvaní, aby sa vyjadrili k otázke odčlenenia H. – B., **avšak bolo preukázané, že kompetentný orgán a to plénum MNV H. dňa 16. augusta 1979 prejednalo návrh na určenie nových hraníc okresov Košice – vidiek – Košice – mesto, ale bez pričlenenia aj Obce S..** Z vyššie uvedených dôvodov preto nemohol akceptovať záver odborného posudku č. 71/2006 – ge zo dňa 14. novembra 2007 a to pokiaľ ide o posledný odsek jeho 1. strany, pretože upresnenie v zátvorke /V./ nie je obsahovo totožné s návrhmi č. 35/1979, 152/1979 zo dňa 19. februára 1979 a s dôvodovou správou k nim, ale išlo o prevádzkareň V., ktorá vtedy patrila k územiu H. – B., pričom sa nejedná o upresnenie Obce S.. Preto napadnuté rozhodnutie odporcu s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007 - 29 zo dňa 22. novembra 2007 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie argumentujúc tým, že prvostupňový súd vôbec nepreskúmal postup správneho orgánu podľa administratívneho spisu, nevysporiadal sa s nesprávnym a nezákonným postupom správneho orgánu, vrátane návrhu predloženého bez podstatných a zákonom predpísaných náležitostí, s neupraveným petitom podľa § 53 katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom čase a s jeho dopadom na zánik práva podľa § 55 citovaného zákona zdôrazniac, že sa vôbec **nevyjadril k jeho námietke ohľadom priebehu hranice podľa § 54 katastrálneho zákona v tom zmysle, že navrhovaný priebeh hranice na základe geometrického plánu, ktorý nebol priložený k návrhu**

a preto sa k nemu nemohol ani vyjadriť, nezohľadňuje súčasné prirodzené rozhraničovacie čiary v teréne z dôvodu trvalých a iných prekážok a preto by pôvodnú hranicu, aj v prípade splnenia podstatnej podmienky, nebolo možné do dôsledkov obnoviť. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku namietal, že účastník konania (Obec S.) nebol riadne zastúpený, keďže mal súčasne dvoch právnych zástupcov, advokátov, pričom v spise súdu ako ani správneho orgánu sa nenachádza vypovedanie plnomocenstva jednému z nich [§ 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. b) OSP]; ďalej, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 205 ods. 2 písm. d) OSP], rovnako vzhľadom na charakter veci bol toho názoru, že mohol a mal, ale nevykonal dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia [§ 250q OSP] a preto neúplne zistil skutkový stav veci [§ 205 ods. 2 písm. c) OSP] a rozhodol nesprávne; rovnako mal za to, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže sa nevysporiadal s dôležitými a rozhodujúcimi zákonnými a navrhnutými skutočnosťami a ustanoveniami, predovšetkým so splnením podmienok podľa ustanovení § 53, § 54 a § 55 katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase a v neposlednom rade mu vytýkal, že nevyhodnotil existujúce dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach. **Vo vzťahu k rozhodnutiu a postupu správneho orgánu** poukázal na to, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, ďalej namietal, že toto je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné a navyiac mal za to, že správny orgán v priebehu konania svojím postupom viacnásobne porušil správny poriadok.

Vychádzajúc z obsahu pomerne rozsiahleho odvolania (doplneného podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 7. februára 2008) odvolací súd zhrnul odvolacie námietky do nasledovných bodov:

1. Prvostupňový súd sa mal, vzhľadom na charakter veci, zaoberať predovšetkým otázkou, či odporca pri rozhodovaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“ alebo „zákon č. 71/1967 Zb.“) a či boli splnené všetky podmienky na vydanie rozhodnutia v konaní o určení priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia podľa ustanovení § 52 až § 56 katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, konkrétne mal za to, že prvostupňový súd mal skúmať náležitosti návrhu Obce S. podľa § 53 a § 54 citovaného zákona a v tejto súvislosti aj to, či bol návrh podaný v lehote podľa § 55 citovaného zákona, **pričom mal za to, že návrh bol podaný bez zákonom stanovených náležitostí a z uvedeného dôvodu došlo k zániku práva v zmysle § 55 citovaného zákona doplniac, že na túto skutočnosť mal správny orgán prihliadať z úradnej povinnosti.** V tejto súvislosti namietal porušenie ustanovení § 19 ods. 3 a § 29 ods. 1 správneho poriadku, nakoľko správny orgán namiesto toho, aby **odmietol návrh z dôvodu preklúzie, resp. zastavil konanie po márnom uplynutí 6 mesačnej lehoty** na odstránenie nedostatkov návrhu, ďalším listom zo dňa 2. januára 1998 pod č. H-2/97/9 po márnom uplynutí lehoty stanovenej výzvou predĺžil lehotu o ďalších 90 dní, čím porušil správny poriadok. Zdôraznil ďalej, že až listom starostu Obce S. č. 53/2004 zo dňa 27. februára 2004 doručila Obec S. geometrický plán č. 14396238-70/2003, ktorý nebol vypracovaný v súlade s § 54 katastrálneho zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, pričom tento

bol priložený 7 rokov po uplynutí prekluzívnej lehoty (31.12.1997) na podanie návrhu. V kontexte s touto odvolacou výhradou poukázal na komentár k § 52 až § 56 citovaného zákona uverejnený v mesačníku Právny poradca 10-11/1995 na str. 50-51 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž-o-KS 170/2005 zo dňa 21. marca 2007.

2. Poukazujúc a súhlasiac s vyjadrením zástupcu odporcu na pojednávaní konanom dňa 11. apríla 2006 (toto súvisí s rozhodnutím odporcu č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. októbra 2004, ktoré bolo zrušené rozsudkom prvostupňového súdu č. k. 3Sp/8/2005-27 zo dňa 11. apríla 2006), v ktorom bolo konštatované, že: „... *súhlas MNV H. bol daný v rámci celej Obce H. a teda aj za k. ú. S. a k. ú. B.. Súhlas MNV H. je jednoznačný, napokon tento súhlas sa dal k návrhu ako majú byť odčlenené, koľko z ktorého k. ú., a je tam v tabuľke uvedené koľko ha sa malo odčleniť z časti H. – B. a z časti H. – S.. MNV H. nesúhlasilo iba s tým, aby Obec H. bola ako taká pričlenená do okresu Košice – mesto, k čomu ani nedošlo a pôvodná Obec H. nikdy nebola pričlenená do okresu Košice – mesto. Obec S. síce tvrdila, že nedala súhlas na zmenu hranice, ale nikdy nepredložila žiaden dôkaz o tom, že nesúhlasila so zmenou hranice, teda tej časti odčlenenia ako bolo o tom rozhodnuté. Máme za to, že táto zákonná podmienka splnená nebola a preto nebolo možné ani návrhu vyhovieť...*“ uviedol, že toto konštatovanie odporcu bolo a je v súlade so skutočným stavom a existujúcimi a dostupnými dobovými dokladmi a preukazuje o čom sa rozhodovalo a v akom rozsahu a že pri rozhodovaní boli dodržané všetky vtedy platné predpisy s tým, že vtedajšia moc rešpektovala nesúhlas obce so začlenením celej Obce H. ako takej do okresu Košice – mesto, a preto došlo k pričleneniu iba časti územia Obce H., a to časti z k. ú. S. /706 ha/ a časti k. ú. B. /248 ha/ v zmysle návrhu ONV Košice – vidiek pod zn. Vnútr. č. 152/79, vrátane súvisiacich dokladov k pripomienkovému konaniu, v súlade s uznesením vlády č. 19/1976 o Smernom územnom pláne hospodársko-sídelnej aglomerácie Košice a smernice pre realizáciu smerného územného plánu hospodársko-sídelnej aglomerácie Košice. **Zdôraznil, že na zmenu Obec S. ani nemohla dať súhlas a o Obci S. nebolo možné ani rozhodovať, pretože nebola vtedy obcou, keďže sa Obec H. vytvorila v roku 1960 zlúčením dvoch obcí s dvomi k. ú., a to B. a S., ktoré ku dňu zlúčenia zanikli.** Upriamil pozornosť aj na periodické hlásenie o zmene hraníc obcí, ich názvov a výmer za rok 1985 vypracované geodéziou MP Košice č. 6800/1967/23-335, v ktorom je uvedené z ktorých konkrétnych obcí sa aká časť k. ú. odčleňuje (v k. ú. S. bolo uvedené, že z celkovej výmery 1101,3900 ha ubúda 715,5155 ha, zostatok výmery 385,824 ha), pričom odčlenené časti k. ú. B. a k. ú. S. prešli do novovytvoreného k. ú. Ž., ktoré je súčasťou Mesta Košice, mestskej časti Košice - Š..

3. Namietal, že odporca po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia č: H-2/97/d-Bj zo dňa 20. októbra 2004 (rozsudkom prvostupňového súdu 3Sp/8/2005-27 zo dňa 11. apríla 2006) nezistil v intenciách právneho názoru prvostupňového súdu spoľahlivo skutkový stav a po nezákonnom procesnom postupe napadnutým rozhodnutím určil priebeh hranice medzi Obcou S. a Mestom Košice – mestskou časťou Š. a priebeh hranice medzi katastrálnymi územiami S. a Ž. podľa geometrického plánu č. 16/2007 vyhotoveného spoločnosťou G. s.r.o., úradne overeného Správou katastra Košice dňa 10. mája 2007 pod č. 317/07, ku ktorému sa nemohol vyjadriť, nakoľko tento mu nebol predložený, zároveň poznamenajúc, že

podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase, mal byť geometrický plán súčasťou návrhu obce a **týmto postupom mu odporca odňal právo vyjadriť sa k najdôležitejšej otázke (§ 54 citovaného zákona).**

4. Poukazujúc na právny názor krajského súdu obsiahnutý v rozsudku, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie odporcu, mal za to, že v ďalšom konaní bolo potrebné zistiť, či skutočne Obec H., ktorá pozostávala z dvoch katastrálnych území, a to z katastrálneho územia pôvodnej Obce B. a z katastrálneho územia S., resp. jej kompetentný orgán, t.j. **plenárne zasadnutie alebo obyvatelia obce dali súhlas na zmenu hraníc pôvodného katastrálneho územia H. – S., či rozhodnutie plenárneho zasadnutia je možné považovať za rozhodnutie obce a či sa toto rozhodnutie vzťahovalo aj na pôvodné katastrálne územie S..** Namietal však, že v odporúčanom smere odporca nevykonal žiadne dokazovanie a preto považoval napadnuté rozhodnutie správneho orgánu za nepreskúmateľné, nakoľko vychádza zo skutkového stavu z predchádzajúceho obdobia. V tejto súvislosti rovnako namietal preskúmateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu argumentujúc absenciou riadneho odôvodnenia, **keď iba odvolanie sa na skutočnosť, že súhlas obce (kompetentného orgánu) alebo obyvateľov obce sa nepodarilo nikde získať, z ktorej skutočnosti vyplýva, že k zmene došlo bez tohto súhlasu a tým boli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o zmene priebehu hranice obce a hranice katastrálneho územia S., považoval za nedostatočné.** Odvolávajúci sa na ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch v znení účinnom do 30.6.1982 zdôraznil, že v rozhodnom období bola daná iba možnosť (fakultatívne) predloženia takejto zmeny hranice obce na prerokovanie občanom, pričom od 1. júla 1988 sa predloženie návrhu zmeny hranice obce občanom, najmä vo veci zlúčenia, rozdelenia a zrušenia obce, stalo obligatívnym.

5. Vychádzajúc zo záverov odborného posudku z odboru geodézie, vypracovaného spoločnosťou G. č. j.: 71/2007 – ge zo dňa 14. novembra 2007 (ďalej len ako „odborný posudok“) uviedol, že zmena priebehu hranice Obce H., vrátane jej časti S. sa vykonala so súhlasom obce, keďže o tejto zmene rozhodoval kompetentný orgán obce v súlade s vtedy platným právnym stavom. Podľa zoznamu obcí v rozhodnom období obcou bola Obec H., ktorá sa vytvorila v roku 1960 zlúčením dvoch obcí katastrálnych území B. a S., ale o zmene katastrálnej hranice bolo kompetentné rozhodovať plenárne zasadanie Obce H., keďže vytvorením Obce H., Obec S. a Obec B. zanikli. Z uznesenia plenárneho zasadnutia č. 18/1979 zo dňa 16. augusta 1979 vyplýva, že zastupiteľský zbor občanov H. ako kompetentný orgán obce súhlasil so zmenou hranice obce a s pričlenením časti Obce H., vrátane katastrálneho územia B. – S., k Mestu Košice v rozsahu a v súlade s návrhom Okresného národného výboru Košice – okolie, oddelenia vnútorných vecí číslo: vnútro 152/1979. Zdôrazniac, že plenárne zasadanie nerozhodovalo iba o uznesení, ale o komplexnom materiáli, ktorý bol súčasťou citovaného návrhu ONV uviedol, že nedeliteľnou súčasťou bodu 4 návrhu, ktorý je ako príloha č. 3 priloženého odborného posudku, je aj návrh slovného popisu priebehu okresnej hranice, kde je výslovne uvedené, že sa navrhuje aj odčlenenie časti katastrálneho územia S., a rovnako je táto skutočnosť premietnutá aj v mape návrhu novej okresnej hranice a preto bol názoru, že poslanci si boli vedomí toho, že schvaľujú aj odčlenenie časti katastrálneho územia S., čomu nasvedčuje aj to, že síce prevzali nesprávnu formuláciu z bodu 4 (kataster H. – B.) ale

sami ju iniciatívne spresnili /V./. Táto skutočnosť rovnako vyplýva aj zo schváleného uznesenia, ktoré sa odvoláva na Smerný územný plán HSA Košice, a taktiež z mapy, obsiahnutej v prílohe č. 1 odborného posudku, je zrejme, že sa jednalo práve o areál bývalých V., ktorý zasahoval do katastrálneho územia S..

6. Mal za to, že z uznesenia č. 18/1979 je nesporné, že o zmene priebehu hranice rozhodovalo plenárne zasadnutie obce ako najvyšší zastupiteľský zbor obce, ktoré bolo podľa priloženej prezenčnej listiny uznášania schopné. Rovnako mal za nesporné, že sa rozhodovalo jednak o rozšírení územia Košíc o územie v katastri H. – B. /V./ a jednak o začlenení tohto územia obce do okresu Košice mesto a že Obec H. nesúhlasila iba s tým, aby celá Obec H. bola územne včlenená do okresu Košice mesto, pričom presnú špecifikáciu pričleneného územia obsahovali listiny v návrhu pod č. 152/1979. Poukázal tiež na obsah citovaného uznesenia, ktoré sa odvoláva aj na uznesenie vlády SSR č. 19/1976 zo dňa 21. januára 1976 o Smernom územnom pláne hospodársko-sídelsej aglomerácie Košíc a na jednotlivé smernice pre jeho realizáciu, ktoré boli spolu s ďalšími dokladmi podkladom k rozhodnutiu obce o tejto dôležitej otázke. Rovnako považoval za dôležité ozrejmiť často skloňovaný názov „**Priemyselný obvod V. B.**“, preto za týmto účelom uviedol, že išlo o názov určitého priemyselného obvodu, do ktorého obvodu patrila Obec H. so svojimi **katastrálnymi územiami S. a B., pričom areál vtedajších V. n. p. Košice (ktorý nebol územne usporiadaný) zasahoval v tom čase do katastrálneho územia S., B., V., Š. a H., a preto bolo potrebné „Priemyselný obvod V. B.“ začleniť do nového katastrálneho územia Ž., ktoré aj vzniklo a stalo sa súčasťou Mesta Košice, mestskej časti Š., ktorá má dve katastrálne územia, a to katastrálne územie Š. a Ž..** A preto vychádzajúc aj zo slovnej formulácie uznesenia, že: „...rozšírením územia Košíc o územie v katastri H. – B. /V./ a začlenením do územia okresu Košice mesto, rešpektujúc tým uzn. Vlády SSR číslo 19/1966 o Smernom územnom pláne HSA Košice...“, v nadväznosti na priložené a spomínané dokumenty, mal za to, že rozhodnutie sa nesporne týkalo aj časti územia Obce H. a dvoch jej katastrálnych území vo výmere 706 ha k. ú. S. a 248 ha k. ú. B. **a preto o skutočnom obsahu rozhodnutia nemôžu byť žiadne pochybnosti.** Poukázal ďalej na to, že dôkazom toho, že plénum MNV H. schválilo odčlenenie časti katastrálneho územia S. je aj skutočnosť, že po zápise zmenenej hranice do vtedajšej evidencie nehnuteľností a jej zákrese do máp, sa nikto neodvolal.

7. Namietal, že odporca ani krajský súd **nevyužil všetky možnosti na kompletne zabezpečenie listinných dôkazov relevantne vyvracajúcich tvrdenia uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré sa nachádzajú pod č. 152/1979,** spis ONV Košice – vidiek, odbor vnútorných vecí v Štátnom archíve Ministerstva vnútra SR.

8. Konštatoval, že je možné súhlasiť s tým, že konanie o určenie priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia je reštitučného charakteru a jeho zámerom je náprava krívd spôsobených obciam alebo ich obyvateľom násilným rozdeľovaním obcí alebo ich častí a to v rozhodnom období, v rokoch 1948 až 1989. Každá reštitúcia však bez ohľadu na to, či je oprávnená alebo nie, narazí aj na prekážky, ktoré obmedzujú navrátenie do pôvodného stavu, a ku ktorým došlo v dobrej viere počas určitého obdobia hospodárskeho vývoja, keďže zákon rešpektuje objektívny stav vývoja. V tejto súvislosti rovnako poukázal aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 54

katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase, v ktorej sa uvádza, že: „...v niektorých prípadoch však nebude možné do dôsledkov obnoviť pôvodnú hranicu obce, a to z dôvodov napr. trvalej stavby alebo inej podobnej prekážky. V takýchto prípadoch bude navrhovaný priebeh hranice obce musieť zohľadniť tieto skutočnosti a priebeh vyznačiť pri prirodzených rozhraničovacích čiarach v teréne.“ Avšak určenie hranice v zmysle napadnutého rozhodnutia nepredstavuje prirodzenú hranicu medzi mestom a vidiekom, tak ako sa to uvádza v napadnutom rozhodnutí, ale toto určenie po historicky významnom vývoji zasahuje do prevádzky U., do priemyselnej zóny Š., ktorej vlastníkom je Mesto Košice, ďalej zasahuje širokorozhodnú trať a taktiež vyčleňuje časť územia medzi areálom U. a výrobným areálom B.. Z uvedeného dôvodu musel konštatovať, že takéto určenie hranice, nerešpektujúce tento stav a tieto prekážky, je v rozpore s ustanovením § 54 katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase, keďže nesleduje súčasné prirodzené rozhraničovacie čiary v teréne. Uviedol, že v danej konkrétnej veci nejde o určenie priebehu hranice v území, na ktorom sa nevykonali podstatné zmeny, ale naopak ide o územie, kde navrátenie do pôvodného stavu z dôvodu vzniku trvalých stavieb a iných podobných prekážok zo zákona neprichádza do úvahy. **V súvislosti s touto odvolacou námietkou, zároveň poukázal na to, že prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku, touto námietkou, rovnako obsiahnutou aj v žalobe, vôbec nezaoberal.**

Z vyššie uvedených dôvodov mal za to, že prvostupňový súd **mal vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporcu**, pričom za ťažko vysvetľujúce považoval jeho konštatovanie obsiahnuté na str. 5 posledná veta prvého odseku z hora, že: „**Obec S. jednoznačne nebola predmetom prejednávania v uznesení č. 18/1979, teda pléna MNV H.**“, keďže **Obec S. od roku 1960 ani neexistovala.**

V podaní, ktorým doplnil odôvodnenie svojho odvolania proti napadnutému rozsudku, poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky (II ÚS 44/03, IV ÚS 115/03, III ÚS 2099/04) týkajúcu sa obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého má účastník konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu, pričom mal za to, že napadnutý rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje.

S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že viazaný právnym názorom krajského súdu obsiahnutým v rozsudku č. k. 3Sp/8/2005-27 zo dňa 11. apríla 2006, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie, zistil v novom konaní, že kompetentný orgán, t.j. plenárne zasadnutie, nedal súhlas na zmenu hraníc pôvodného katastrálneho územia H. – S., ale iba na odčlenenie katastrálneho územia H. – B. s tým, že pokiaľ sa v návrhu ONV Košice – vidiek č. 159/1979, prípadne v jeho prílohách spomína aj katastrálne územie S., túto skutočnosť nemožno považovať za súhlas Obce H. s odčlenením časti katastrálneho územia S., pričom

zdôraznil, že dôkaz o tom, že by Obec H. dala súhlas k odčleneniu časti katastrálneho územia S. nepredložil ani navrhovateľ. K námietke navrhovateľa, že sa nemohol vyjadriť ku geometrickým plánom uviedol, že Mesto Košice nikdy neprejavilo záujem o nahliadnutie do geometrického plánu jak pôvodného, tak nového doplniac, že v spise sa nachádza zmenšenina katastrálnej mapy daného územia s vyznačenou navrhovanou hranicou, ktorá bola navrhovateľovi zaslaná. Nesúhlasiac s názorom navrhovateľa, že geometrický plán nezohľadňuje skutočnosti podľa § 54 katastrálneho zákona uviedol, že geometrický plán zohľadňuje prirodzené rozhraničovacie čiary v teréne, t.j. nová hranica neprechádza cez budovy, ale po hraniciach pôvodných, alebo nových parciel, čo je prirodzená rozhraničovacia čiara. Trvajúc na tom, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozhodnutia, navrhol odvolaciemu súdu zamietnuť odvolanie navrhovateľa a napadnuté rozhodnutie potvrdiť (správne sa mal domáhať potvrdenia napadnutého rozsudku).

Účastník konania Obec S. v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, majúc za to, že napadnutý rozsudok krajského súdu je zákonný a správny a že správny orgán a krajský súd na uvedené konanie aplikovali správny právny predpis, v dôsledku čoho je uvedené rozhodnutie vydané v súlade s platnou právnou úpravou, a to tak z pohľadu procesno-právneho, ako aj hmotno-právneho, vyhodnotil odvolacie námietky navrhovateľa za účelové s cieľom predĺžovať súčasný stav, ktorý je zjavne v prospech Mesta Košice. K jednotlivým odvolacím námietkam navrhovateľa konštatoval, že právne relevantným spôsobom podal návrh na konanie o určenie hranice príslušnému orgánu, ku ktorému boli doložené všetky zákonom požadované podklady a listiny, pričom skutočnosť, že geometrický plán bol doložený počas samotného konania, nemení nič na tom, že ku dňu rozhodovania správneho orgánu boli splnené všetky zákonné podmienky. Z uvedeného dôvodu, považujúc napadnutý rozsudok za vecne správny, navrhol odvolaciemu súdu jeho potvrdenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje následne po tom, ako bolo nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010 zrušené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/43/2008 zo dňa 29. októbra 2008 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu je v záhlaví uvedené rozhodnutie, ktorým odporca ako orgán príslušný na rozhodovanie v zmysle § 18 a § 22 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase, v konaní o určenie priebehu hranice Obce S. a hranice katastrálneho územia S. podľa § 52 a nasl. citovaného zákona, určil priebeh hranice medzi Obcou S. a Mestom Košice – mestskou časťou Š. a priebeh hranice medzi katastrálnymi územiami S. a Ž. podľa geometrického plánu č. 16/2007 vyhotoveného spoločnosťou G. s.r.o., úradne overeného Správou katastra Košice dňa 10. mája 2007 pod č. 317/07. Odporca rozhodol následne po tom, ako bolo jeho predchádzajúce rozhodnutie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. októbra 2004 rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/8/2005-27 zo dňa 11. apríla 2006 zrušené a vrátené mu na ďalšie konanie.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, po posúdení relevantnosti odvolacích námietok, nedá rozhodnúť inak, a to aj s prihliadnutím na rešpektovanie zásady hospodárnosti konania, ako zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, a to pre závažné pochybenia, majúce za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z obsahu odvolania navrhovateľa je zrejmé, že nesúhlasil so spôsobom, akým sa prvostupňový súd vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami, pričom zároveň namietal závažné procesné pochybenie a to, **že sa prvostupňový súd s odvolacou námietkou, ktorou poukazoval na určenie priebehu hranice v nadväznosti na znenie ustanovenia § 54 katastrálneho zákona účinného v rozhodnom čase, uplatnenou v rámci včas podaného opravného prostriedku, v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal.**

Rovnako odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť prvostupňového súdu, že v rámci preskúmavania napadnutého rozhodnutia odporcu je nevyhnuté posudzovať skutkový stav s ohľadom na to, že v rozhodnom čase Obec S. neexistovala, tak ako správne tvrdí navrhovateľ, a preto kompetentný orgán – plenárne zasadnutie národného výboru Obce H., nemohol súhlasiť **s odčlenením územia Obce S. tak, ako uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd**, ale iba časti územia Obce H., pričom bude potrebné náležite sa vysporiadať, aj za použitia ustanovenia § 250i ods. 2 OSP so zásadnou otázkou, či sa súhlas Obce H. obsiahnutý v uznesení plenárneho zasadnutia MNV H. č. 18/1979 zo dňa 16. augusta 1979, pri komplexnom posúdení jeho obsahu spolu s ďalšími podkladmi, vzťahoval na katastrálne územie S., resp. na územie, ktorého vrátenia sa Obec S. domáha.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne navrhovateľove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, a preto prisvedčil navrhovateľovi v tom, že uvedeným postupom bolo porušené jeho právo na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde ako aj zásadu spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 38 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd Slovenskej republiky, ako v odvolaní uviedol navrhovateľ, už vyslovil, že „*súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu*“ (IV. ÚS 115/03).

Z vyššie uvedených dôvodov bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne sa vysporiadať so všetkými odvolacími námietkami navrhovateľa a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Za tohto stavu by bolo predčasné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujímal stanovisko k námietkam odvolania ohľadne rozhodnutia, čo do merita veci.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. septembra 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

